

Til Folketingets Uddannelsesudvalg

Den 24. januar 2008

Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (Lov nr. 564 af 6. juni 2007) skal drøftes på et samråd med undervisningsministeren på tirsdag den 29. januar 2008. Med dette brev håber KL at bidrage med konstruktive informationer til samrådet.

Jnr 07.18.00 P22
Sagsid 000188163

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Som det sikkert er udvalget bekendt, har KL skrevet brev til undervisningsministeren og finansministeren om sagen, og opfordret dem til hurtigst muligt at gå i en reel dialog med KL for at løse problemet med den manglende økonomi.

TF 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

Kommunerne er efter KL's oplysninger gået i gang med opgaven, som Lovens ordlyd foreskriver. Men arbejdsbetingelserne er vanskelige, da der ikke er en økonomisk ramme at budgettere og planlægge efter. Det største problem er, at kommunernes vanskeligheder går ud over de unge i målgruppen.

1/1

Kommunerne mangler også vejledningsmateriale om etablering af uddannelsen fra Undervisningsministeriet. Den nye store opgave har rejst mange spørgsmål om fx uddannelsens organisering og elevernes forsørgelsesgrundlag. Efter KL's oplysninger er det bl.a. den uafklarede økonomi, som afholder Undervisningsministeriet fra at give en mere detaljeret beskrivelse af, hvordan man har tænkt, at uddannelsen skal kunne realiseres.

KL har lyttet til fagfolk og eksperter på området, som enslydende siger, at den nye ungdomsuddannelse ikke kan realiseres, som beskrevet i loven med den økonomi, som lå til grund for vedtagelsen af lovforslaget. KL mener, at der mangler ca. 300 mio. kr. Hovedproblemerne er følgende:

- Målgruppen tager i betragtning er det formentlig realistisk med holdstørrelser på kun fire elever i snit. I lovforslaget kalkuleres med holdstørrelser på seks elever.
- Praktikopholdene i uddannelsen er ikke gratis som forudsat i lovforslaget. Der er behov for vejledning og opfølgning, og i nogle tilfælde vil

der være en egentlig betaling til den virksomhed eller det beskyttede værksted, hvor praktikken foregår.

- Det forhold at der er et retskrav, vil øge uddannelsesaktiviteten ift. de tidligere tilbud på området. Dette må formodes at være en af hensigterne med lovforslaget. Undervisningsministeriet kalkulerer imidlertid med samme aktivitet som hidtil.
- Erfaringen blandt kommunale praktikere er, at der både skal en lærer og en pædagog eller en pædagogmedhjælper til for at få et hold til at fungere, så de unge både kan få gavn af undervisningen og samtidig får den støtte og pleje, de har brug for. KL er ikke enige med ministeriet om, hvordan denne sammensætning skal være.

Endelig har Finansministeriet og Undervisningsministeriet i forløbet slået fast, at hele vejledningsdelen og de 12 ugers introduktionsforløb skal indregnes i de 840 timers årlige undervisning. KL finder det væsentligt, at både brugere af uddannelsen såvel som Folketingets Uddannelsesudvalg er opmærksom på, at det reelle antal undervisningstimer således bliver betydeligt lavere end de i loven angivne 840 årlige timer.

Afslutningsvis skal KL på vegne af kommunerne erkende, at man ikke alle steder er nået lige langt med uddannelsen. Alle har imidlertid været klar over, at det var urealistisk, at kommunerne efter vedtagelsen i juni 2007 kun fik to måneder til at iværksætte uddannelsen. Det gjorde KL tydeligt opmærksom på i høringsfasen op til vedtagelsen og ved foretræde for Folketingets Uddannelsesudvalg. Den nye uddannelse er en stor opgave, som kræver tid, og det bliver ikke nemmere af, at de økonomiske rammer fortsat er uafklarede.

Med venlig hilsen

Erik Fabrin

Jan Olsen